

Bir Şehrin Tam Ortasında Ölebilirsin

– AhmetZeytinci · 21 Aralık 2014

Bir şehrin tam ortasında ölebilirsin
üstüne doğru gelen askerlere ve tanka
bir elin ile dur işareti yapıp diğer elinle çiçek verebilirsin
duyguları yoktur ne tankların
ne de miğferler ile makineli tüfeklerin
muhtemelen seni vururlar
ya da tam önüne gelip zınc diye dururlar...

Belki o anda bir kelebek
üç beş günlük ömrü kaldığının bilincinde olmadan
özgürce kanat çırpıyordur ülkemin dağlarında
hani bir oyun da vardı bilirsin
"İnsanlar değilse de kelekler özgürdür."

Yüreğim gibi hop oturup hop kalkıp çırpınan balıklar vardır
Laz dümenli pos bıyıklı deniz kokan adamların ağlarında...

Güneş merhaba demişse bulutu kenara itip
ve kaldırımlar
işçi kadınlarla erkekler tarafından
sabahın köründe çiğnenip duruyorsa
üç beş kuruş geçimlik için
telaş yaşam telaşlıysa
her şeye rağmen ayakta kalabilmeli
dik durabilmeli eğilmeden bükülmeden...

Ama bil ki şehrin hafızası kuvvetlidir
şehir unutmaz asla
kendine ve insanlarına yapılanları
Tanrının da unutmadığı gibi...

Bir şehrin tam ortasında ölebilirsin
ya da
bir şehrin tam ortasında
sevdiğin kıza sarılıp dudaklarından öpebilirsin

eđer ki
evrende sana doęrultulmuş silahlar
başı miğferli, beli coplu adamlar izin verirse...

Vermeseler de fark etmez
sen yine sevdiğine sarıl ve doyasıya öp dudaklarından
aşka silah işlemez...

Bir şehrin tam ortasında ölebilirsin
bir şehrin tam ortasında
bir şehrin...